

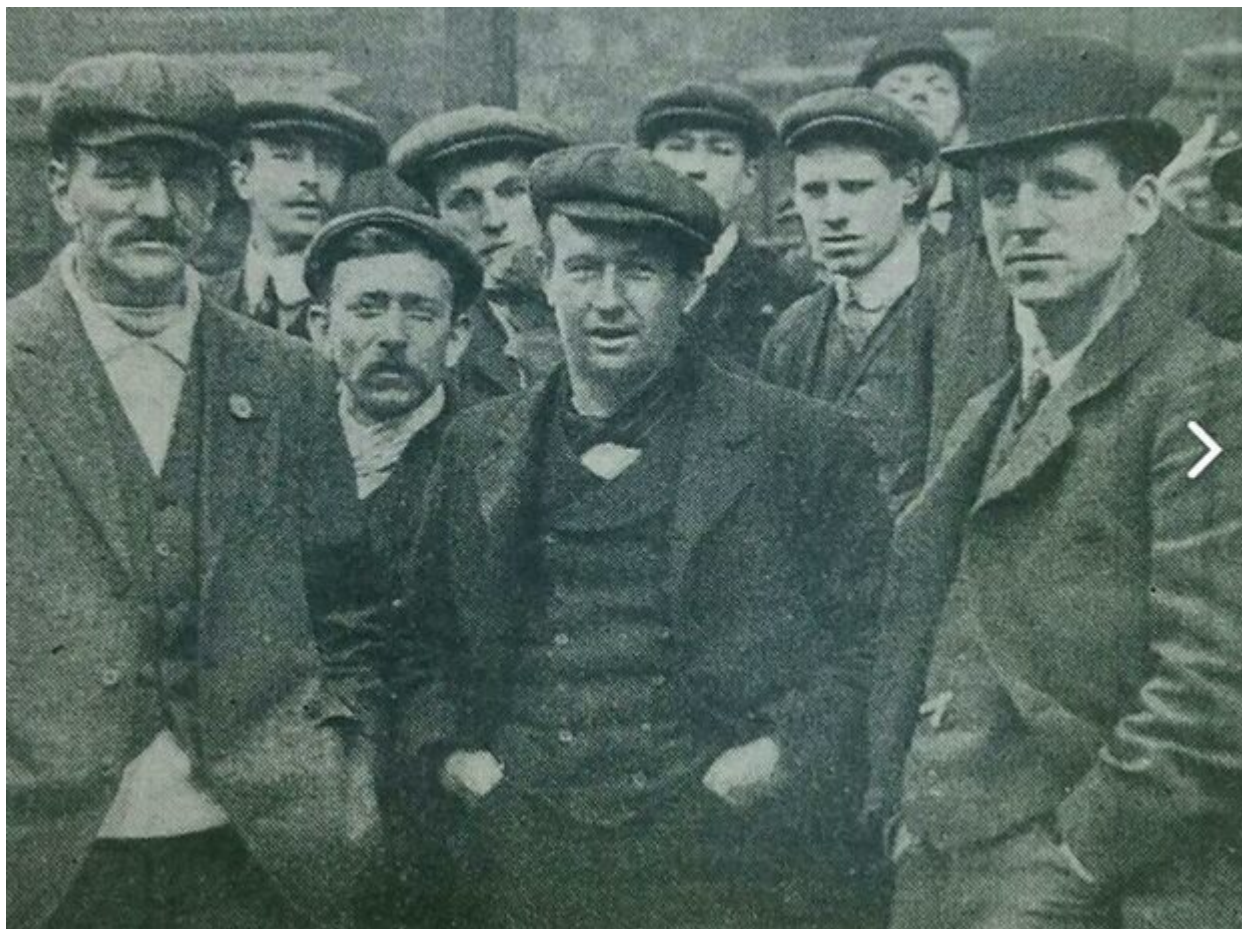
Ο πιο τυχερός ναύτης στον κόσμο: Η απίστευτη ιστορία του ανθρώπου που επέζησε από τα ναυάγια Τιτανικού και Λουζιτάνια

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Αν έχεις τύχη διάβαινε λέει ο σοφός λαός, ρήση που ταιριάζει «γάντι» στην απίστευτη ιστορία του μοναδικού ναύτη στον κόσμο που επέζησε από τα δύο χειρότερα ναυάγια του 20ου αιώνα, του «Τιτανικού» και του «Λουζιτάνια».

Ο Τζορτζ Μποσάμπ γλίτωσε από το ναυάγιο του Τιτανικού στο παρθενικό του ταξίδι από το Σαουθάμπτον προς τη Νέα Υόρκη μετά την πρόσκρουσή του σε παγόβουνο στον Ατλαντικό στις 14 Απριλίου του 2012.

Ο Τζορτζ Μποςάμπ (κέντρο) με άλλους συναδέλφους του από τον Τιτανικό

Ξεγέλασε όμως και δεύτερη φορά το θάνατο τρία χρόνια αργότερα, στις 7 Μαΐου του 2015, όταν γερμανικό υποβρύχιο βύθισε το κρουαζιερόπλοιο Λουζιτάνια . Μετά απ' αυτές τις οδυνηρές εμπειρίες, που λίγο έλειψα να του στοιχίσουν τη ζωή ο Μποςάμπ είπε στους δικούς του: «Αρκετά πια με τα μεγάλα πλοία. Από δω και πέρα θα εργάζομαι σε μικρότερα σκάφη».

Ο Μποςάμπ εργαζόταν ως θερμαστής στον Τιτανικό τη μοιραία βραδιά του ναυαγίου. Όπως είχε πει στις βρετανικές Αρχές που ερευνούσαν την περίοδο εκείνη την καταστροφή, άκουσε «έναν βρυχηθμό σαν βροντή» τη στιγμή της πρόσκρουσης του υπερωκεάνιου με το παγόβουνο, την ώρα που εκείνους τροφοδοτούσε τις μηχανές του Τιτανικού με κάρβουνο. «Ένωσα το τράνταγμα κι άκουσα ένα βρυχηθμό σαν βροντή», είπε. «Μας διέταξαν να κλείσουμε τους αποσβεστήρες ενέργειας καθώς το νερό έμπαινε από διάφορα σημεία».

Ο Τζορτζ Μποσάμπ (τρίτος από αριστερά στην πίσω σειρά) εργαζόταν ως θερμαστής στον Τιτανικό.

Μέχρι να πάρει την άδεια να εγκαταλείψει το μηχανοστάσιο του Τιτανικού τα νερά του είχαν φθάσει ως τη μέση. Ανέβηκε από μια σκάλα διαφυγής στο κατάστρωμα και άρχισε να βοηθά τρομοκρατημένους επιβάτες -συνολικά έως και 70 τον αριθμό- να επιβιβαστούν στην κατάμεστη σωσίβια λέμβο υπ' αριθμ. 13 προτού ανέβει και εκείνος.

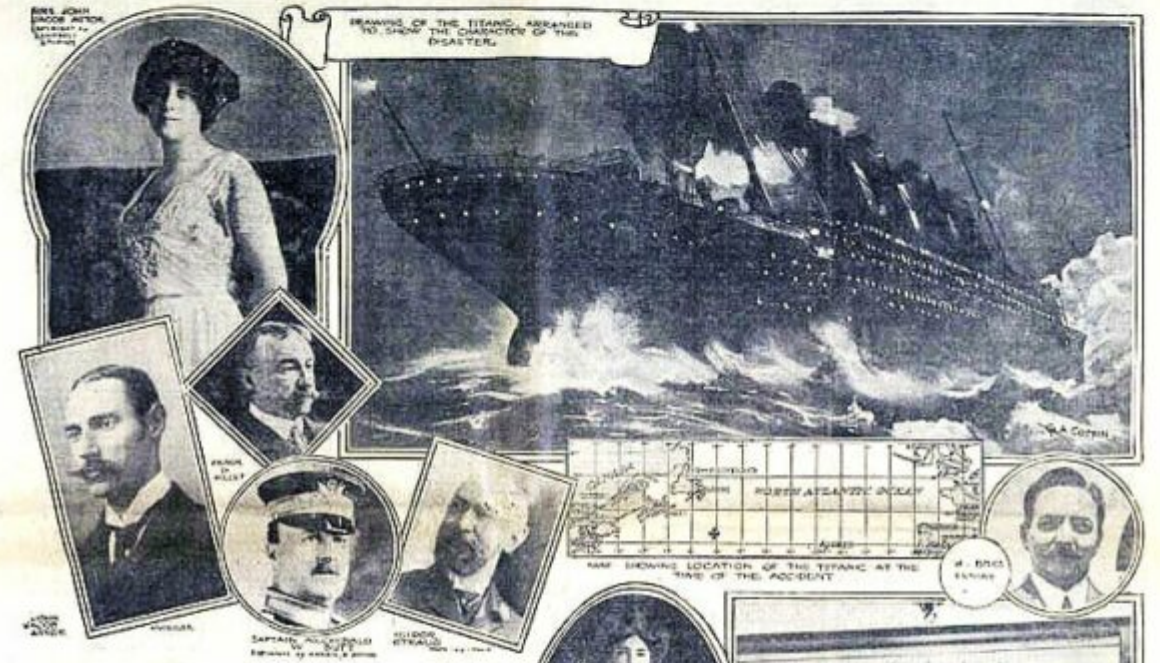
DIRECTOR FOR ADVERTISEMENTS WILL BE THE EDITOR AT NEW YORK OFFICE

THE NEW YORK HERALD.

THE WEATHER
Clearing; light breeze
at 10:00; light rain at 11:00

WHOLE NO. 25,608 ***** NEW YORK, TUESDAY, APRIL 16, 1912—TWENTY-EIGHT PAGES—100 CENTS—PRINTED BY THE NEW YORK HERALD COMPANY PRICE THREE CENTS.

THE TITANIC SINKS WITH 1,800 ON BOARD; ONLY 675, MOSTLY WOMEN AND CHILDREN, SAVED

MOST APPALLING DISASTER IN MARINE HISTORY OCCURS WHEN WORLD'S LARGEST STEAMSHIP STRIKES GIGANTIC ICEBERG AT NIGHT

Scores of World's Most Widely Known Persons, Including Colonel John Jacob Astor and His Wife, William T. Stad and Isidor Straus Among Those Whose Fate Is in Doubt.

J. Bruce Lamson, Head of the White Star Line; Mr. and Mrs. George D. Widener, the Countess of Rothes and Mrs. Henry B. Harris Are Some of Those Saved.

The Titanic's Survivors List
A partial list of the survivors and of those who perished in the disaster will be found on page 2 of this issue.

In the darkness of night and in water two miles deep the Titanic, second of all great ocean steamships, sank to the bottom of the sea at twenty minutes past two o'clock yesterday morning.

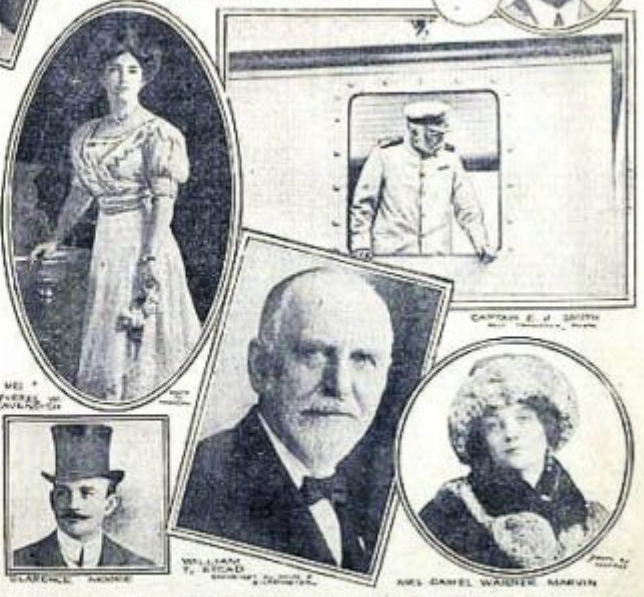
Disasters occurred late last night from the Cape Race Wireless station in Newfoundland and elsewhere, indicating that the ship was in the New York office of the White Star Company within the hour that the 2,200 persons who were aboard the great vessel were scattered for several hundred miles in collision with an iceberg more than 1,500 feet high in their search for sheltered harbors, while 675, most of whom are women and children, were lost.

Should these grim figures be verified, the loss of the Titanic—second, most powerful, greatest of all the ocean liners—while speeding seaward on her maiden voyage will take rank in maritime history as the most terrible of all recorded disasters of the sea.

A dispatch from St. John, N. F., received at fifteen minutes past two o'clock this morning gave me the hope that the steamship Virginia may have some of the Titanic's survivors on board. The message said she would bring to St. John such survivors as she "may catch." Hope arises from the fact that the steamer is putting in here today, which she would scarcely need to do were there not some human necessity for that course. She was ordered toward the Virginias.

"Our mind is broken from which may be derived a self-reflection. In a desperate situation when the only hope of all was not possible the women and children were saved first. There was not any in the first of the boats launched from the sinking ship, the only boats apparently which did not state the size of the steamer's vessel."

America and Britain are spared the horrors that attended the sinking of the French ship, La Bourgogne, in 1872, when the women and children were trampled under feet and cut down with knives.

It was learned late last night that the full text of the message New York showed the Captain, of the Countess, of the loss of the Titanic, which was reported by the sinking of the Titanic, only amounted to 2,400 persons.

The full text of the dispatch received from the Countess is as follows:—

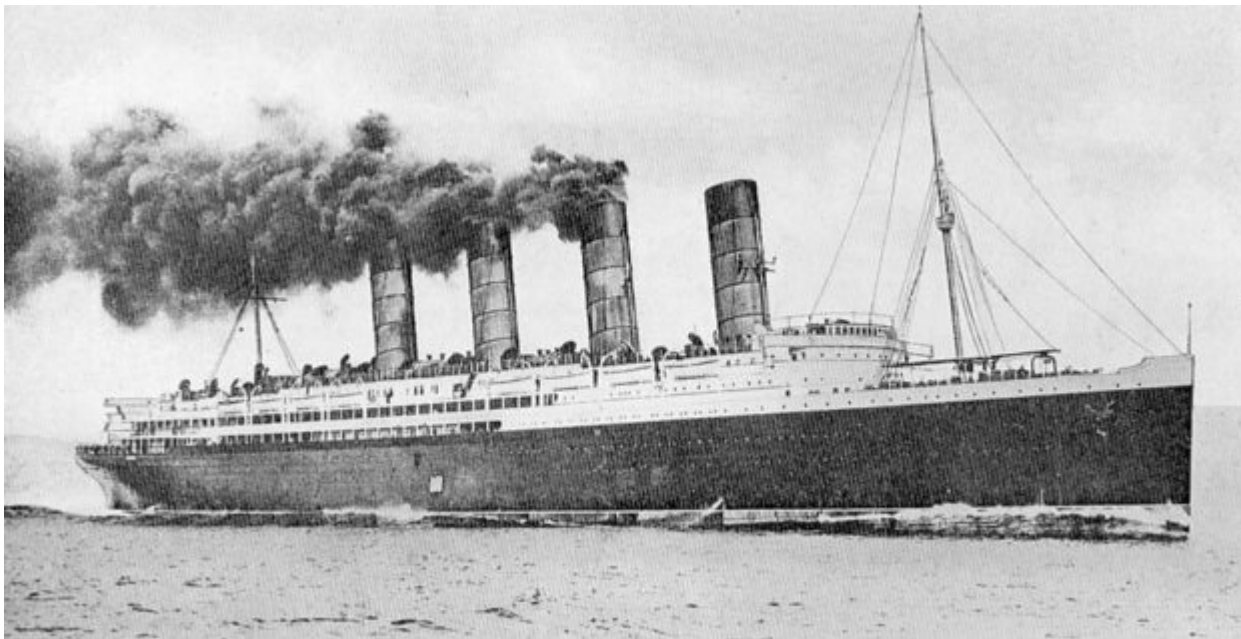
"Captain reached Titanic's position at midnight. Titanic and Countess minute past two o'clock in the morning, in 41.51 north latitude, 79.14 west longitude. All her boats accounted for, containing about 675 souls saved, men and passengers included. Nearly all aboard 1,150 passengers and a crew of 900, or 2,050 persons in all, including exact position of disaster. Loss likely 1,400 souls.

By midnight morning Countess in front of the White Star office.

Η περιγραφή του ήταν δραματική: «Είχα το ένα πόδι στο κατάστρωμα και το άλλο στη σωσίβια λέμβο και βοηθούσε γυναίκες και παιδιά να επιβιαστούν. Τότε δόθηκε η εντολή "φθάνει, γέμισε αυτή η βάρκα" και εγώ ανέβηκα στη λέμβο.

Δυσκολευτήκαμε να απομακρυνθούμε από το πλοίο και να εμποδίσουμε τα νερά να πλημμυρίσουν τη βάρκα. Τραβούσαμε κουπί δυνατά για να απομακρυνθούμε όσο το δυνατόν περισσότερο φοβούμενοι μήπως μας παρασύρει η δίνη του Τιτανικού καθώς βυθιζόταν. Είδα το πλοίο να βυθίζεται αρχικά με την πλώρη μέχρι που χάθηκε και η πρύμνη του. Την ώρα που βυθιζόταν άκουσε ένα βρυχηθμό σαν βροντή και κραυγές απόγνωσης. Θα είχαμε γυρίσει να μαζέψουμε κι άλλους, αλλά ήμασταν γεμάτοι», είχε πει. Δέκα λεπτά αργότερα τους περιμάζεψε το RMS Carpathia, που έσωσε συνολικά 705 ναυαγούς του Τιτανικού το εφιαλτικό εκείνο βράδυ.

Και μετά τον Τιτανικό το Λουζιτάνια

Μετά από εκείνη την ανατριχιαστική περιπέτεια με τον Τιτανικό ο γεννημένος στο Λονδίνο Μποσάμπ, συνέχισε να εργάζεται σε πλοία και σύμφωνα με την οικογένειά του βρισκόταν και στο Λουζιτάνια, όταν βυθίστηκε στη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Το Λουζιτάνια, που ανήκε στην εταιρεία Cunard ήταν το μεγαλύτερο επιβατικό πλοίο και το πιο γρήγορο της κλάσης του στις αρχές του 20ου αιώνα. Η βύθισή του από γερμανικό υποβρύχιο τύπου U-20 κοντά στις ιρλανδικές ακτές και η απώλεια 1.198 επιβατών, μεταξύ των οποίων και 114 Αμερικανοί, συνέβαλε στην είσοδο των ΗΠΑ στον πόλεμο.

75 χρόνια μετά τον θάνατο του Μποσάμπ η οικογένειά του θέλησε να φέρει στο φως την ιστορία του για να του απονείμει τιμές για τις υπερπροσπάθειές του να σώσει ζωές σε δύο από τις μεγαλύτερες ναυτικές τραγωδίες του περασμένου αιώνα, του Τιτανικού και του Λουζιτάνια. «Είμαι περήφανη για τον προπάππου μου και τον ρόλο που έπαιξε στη διάσωση επιβατών», λέει η δισέγγονή του Σούζαν Νόρτον. Ο Μποσάμπ γεννήθηκε στο Λονδίνο και μετακόμισε στη Χαλ, όπου πέρασε δέκα χρόνια της ζωής του εργαζόμενος σε μηχανότρατες και άλλα σκάφη. Παντρεύτηκε κι έκανε οικογένεια προτού πιάσει δουλειά στη White Star Line και ταξιδέψει μέχρι το Σαουθάμπτον για το παρθενικό ταξίδι του Τιτανικού. Την εποχή εκείνη ήταν 42 ετών, αλλά είπε ψέμματα ότι ήταν δέκα χρόνια νεώτερος για να μπορέσει να εργαστεί ως θερμαστής. Όταν εγκατέλειψε τη ζωή του ναυτικού κι επέστρεψε μόνιμα στη στεριά ξαναπαντρεύτηκε και έζησε στο Σαουθάμπτον, όπου άφησε και την τελευταία του πνοή το 1944 σε ηλικία 72 ετών.

Πηγή: iellada.gr